

nu kunde komme til et Resultat, ogsaa fordi vistnok Sygekassernes Stilling, saaledes som det er udtalt af et æret Medlem, netop nu er en saadan, at det meget maa ønskes, at man kan komme dem til Hjælp. Jeg vil gøre opmærksom paa, at hvis denne Lov bliver vedtaget, træder den i Kraft, om jeg huser ret, 3 Maaneder efter dens Bekendtgørelse i Lovtidenden, dog at Sygekasseinspektøren kan udnævnes tidligere. Jeg tror, at 3 Maaneder er en meget kort Frist, og det kan gjerne være, at man maa have en længere Frist, naar det overhovedet skal være muligt at gennemføre Loven.

N. Nielsen: Jeg har ønsket at knytte nogle Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag og de til det stillede Vædringsforslag, saa meget mere som det jo er det høje Ting bitterligt, at den Gruppe udenfor Tinget, hvortil jeg hører, ikke for Øjeblikket er repræsenteret i dette Udvalg. Først vil jeg gøre en Bemærkning under Vædringsforslaget under Nr. 3. Den ærede Ordfører gif forbi Vædringsforslagene under Nr. 1—8 og fandt ikke, at der var noget at bemærke om dem. Dette kan jo ogsaa være ganske i sin Orden fra hans Standpunkt, da han selv har været med til at udarbejde dem, og altsaa baade da og nu har fundet, at der ikke var noget at bemærke dertil. Jeg mener dog alligevel, at Forslaget under Nr. 3 trænger til at blive taget lidt under Overvejelse, inden vi gøre det særdisg her fra Tinget. Som ærede Medlemmer ville se ved at sammenholde Lovforslagets § 1 med Vædringsforslaget under Nr. 3, vil 1ste Stykke af § 1, naar det bliver ændret som foreslaaet, komme til at lyde saaledes: „Enhver Sygekasse, som bestaar af en Forening af Personer, der have sluttet sig sammen for ved bestemte Bidrag at sikre hverandre gensidig Hjælp i Sygdomstilfælde, har Ret til at erholde offentlig Anerkendelse og den dermed forbundne Støtte af det offentlige, naar der fyldestgør de i denne Lov indeholdte Forskrifter.“ (Brandes: Det er rettet af Formanden). Ja, saa beder jeg undskyld, saa falder dette bort (Indenrigsministeren: Det er jo ogsaa ganske ligegyldigt). Nej, det er ikke ganske ligegyldigt, thi det var meningsløst, som det stod. Men jeg skal altsaa forlade dette. Saa er der Vædringsforslaget under Nr. 9. Det ligger ikke ved første Øjeblik ganske klart for, hvad der menes ved „en enkelt Forretning“. Nu er det jo imidlertid blevet oplyst saavel af den ærede Ordfører som af Ordføreren for Mindretallet under Nr. 9 (Brandes), at man her i dette Tilfælde har tænkt paa en Fabrik. Men

naar man ser paa den foregaaende foreslaaede nye Paragraf, nemlig den, der er foreslaaet under Nr. 8, og samtidig ser paa den ny Paragraf, der er foreslaaet under Nr. 9, synes der dog at være Anledning til at forsøge, om de ikke kunde sammenarbejdes. Det skal jeg altsaa henstille. Over for den foreslaaede ny Paragraf under Nr. 8 vil jeg tillade mig at indvende, at det er ikke ganske klart, hvad der menes i tredje Stykke. Der staar: „Er en Sygekasse knyttet til et bestemt Fags Arbejdere eller oprettet for dettes Mestere, Svende eller Lærlinge, skal den staa aaben for alle Fagets Arbejdere af den paa-gældende Klasse, kun med de i §§ 4—5 nævnte Betingelser“. Hvad forstås der ved „et bestemt Fags Arbejdere“ eller som en anden Kategori „dettes Mestere, Svende eller Lærlinge“, naar det saa umiddelbart derefter hedder, at Sygekassen skal staa aaben for alle Fagets Arbejdere? Jeg synes ikke, Meningen her er ganske klar. Sidste Linie kunde passende ændres til „forjaavidt de fyldestgøre“, saa tror jeg nok, det staar nok saa klart. Den ærede Ordfører nævnte ikke Vædringsforslaget under Nr. 14, han fandt ingen Anledning til nærmere at omtale det. Det er jo alligevel et meget stort Spørgsmaal, hvorledes man her skal stille sig over for de kroniste Sygdomme, og det burde dog tages under alvorlig Overvejelse, om der ikke kunde gøres noget, om der ikke kunde træffes en anden Bestemmelse. Jeg tør ikke sige, at der kan, det kan være en meget farlig Ting at tage dem med ubetinget, men paa den anden Side kan det være uretfærdigt at lade denne Klasse Personer, de stakkels Medborgere, som ere fattige og lide af kroniste Sygdomme, være helt uden for Sygekasserne. Jeg vil dernæst henlede Opmærksomheden paa, at Vædringsforslagene under Nr. 14 og 36, bægge stillede af Udvalget, enten komme i Strid med hinanden eller overflødiggøre hinanden. Jeg henstiller ogsaa dette til Overvejelse. Saa er der Regeringsforslagets § 7. Der er jo saa godt som intet Vædringsforslag stillet til denne Paragraf; der er kun dette Ord „samtidig“, der foreslaas studd ind i 2det Stykke, 1ste Linie. Altsaa hele Udvalget er med paa den Bestemmelse, som foreslaas i 2det Stykkes Slutning, der lyder saaledes: „Ingen, som er Medlem af en anerkendt Sygekasse, kan ved at indtræde i flere Sygekasser sikre sig en større daglig Bønhjælp, end hans gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste udgør“. Denne Bestemmelse er jo selvfølgelig, det maa enhver erkende, ikke i mindste Maade i Strid med den foregaaende Bestemmelse om, at ingen kan være Medlem af flere anerkendte Sygekasser, men hele dette Stykke